

26. Halál és feltámadás

A bűn

zsoldja a halál. De az egyedül halhatatlan Isten Őrőrkölő életet ad megváltottainak. Addig a napig a halál minden ember számára csak Őntudatlan állapot. Amikor Őletünk ura, Krisztus, megjelenik, a feltámadt igazak az Őlő igazakkal együtt megdicsőülnek és elragadtatnak, hogy Urukkal találkozzanak. A második feltámadás, a gonoszok feltámadása, ezer év múlva lesz. (Róm 6:23; 1Tim 6:15-16; Préd 9:5-6; Zsolt 146:3-4; Jn 11:11-14; Kol 3:4; 1Kor 15:51-54; 1Thessz 4:13-17; Jn 5:28-29; Jel 20:1-10)

A filiszteusok serege

táborba szállt Sunemnól, és felkészülte Izrael megtámadására. Saul király, aki egyáltalán nem volt bizakodó hangulatban, Izrael seregét a Gilboa hegy közelében állította fel. A múltban Isten jelenlétének bizonyosságával Saul főlelem nélkül vezethette Izraelt az ellenséggel szembe. De Saul elfordult az Őrtől, és amikor a hitegyes király megpróbálta kapcsolatba kerülni Istennel, hogy megtudja a közelgő csata kimenetelét, Isten nem állt szándékba vele.

Az

ismeretlen holnapról való baljós slátó főlelem nagyon rőnehezedett Saulra. "Ha Sámuel vele lenne! De Sámuel meghalt, és nem adhatott tanácsot neki. Vagy igen?"

Saul megtudta, hogy van

egy halottidőző, aki megmenekülte a korábbi boszorkányoktól, és a magas király lealacsonyult, hogy e halottidőzőtől megtudja a másnapi csata kimenetelét. Ezt kérte: "Ézsámuel időzd fel nekem!" A másnap a szőnyeg alatt "Ézistenfőlet" látott "Ézfeljőni a főldből", aki közel állt a szerencsétlen királlyal, hogy Izrael nemcsak elveszti a háborút, de őt és fiait is megölik (1Sámuel 28).

A jóvendő és valóra vált.

De valóban Sámuel lelke volt az, aki ezt megjövendőlte? Hogyan lehetett ennek az Istentől kőrhoztatott halottidőzőnek hatalma Sámuel - Isten prófétájának - lelke felett? És honnan jött Sámuel, miőrt "Éza földből" jött fel a lelke? Ha nem Sámuel lelke volt az, aki Saulhoz szőlt, akkor ki volt az? Nézzük meg, mit tanít a Biblia a halottakról, a halottakkal való kapcsolatáról és a feltámadásról!

Á

Halhatatlanság és halál

A

halhatatlanság az az állapot vagy tulajdonság, amely nincs kitűve a halálnak. A Szent-írás fordításként a halhatatlanság szót a görög *athanasia*, azaz 'halál nélküli állapot' és *aphtharsia*, azaz 'rozsdamentlenség' kifejezésekkel fordították. Hogyan vonatkozik ez a fogalom Istenre és az emberi lényekre?

Halhatatlanság. A Szent-írás kinyilatkoztatja, hogy az *írások* Isten halhatatlan (1Tim 1:17). Tény, hogy Ő "egyetlen halhatatlan" (1Tim 6:16). Ő nem teremtett lény, Ő *magában* létezik; nincs kezdete, és nincs vége (lásd e *írás* 2. fejezetét).

A Szent-írás

sehol sem értelmezi a halhatatlanságot olyan tulajdonságnak vagy állapotként, amely az embernek vagy "lelk"-nek, "szellem"-nek saját, vele szétválasztott tulajdona. A *írás* "lelk"-nek vagy "szellem"-nek fordított kifejezések... *írás* mint 1600-szor fordulnak elő a Bibliában, de sohasem kapcsolódnak a "halhatatlan" vagy "halhatatlanság" szóhoz." (lásd a 7. fejezetet). [1]

Tehát

ellentétben Istennel, az ember halandó. A Szent-írás az ember *életét* a *írás*val hasonlítja össze, amely "rövid ideig létezik, azután pedig eltűnik" (Jak 4:14). "Testük, és olyanok, mint az ellebbenő szőlő, amely nem tér vissza." (Zsolt 78:39) Az ember "mint a virág, kinyílik és elhervad, és eltűnik, mint az árnyék, és nem állandó" (Jób 14:2).

Isten és az ember

alapvetően *írás* egymást. Isten *éltelen*, az ember *élt*. Isten halhatatlan, az ember halandó. Isten *írás*, az ember *élt*.

Feltételek

halhatatlanság. A

teremtéskor azaz az Isten megalkotta az embert a föld porából, és orrába lehelte az élet leheletét. Így lett az ember *élt* (1Móz 2:7 - 8. kat. ford.). A teremtés *írás* kinyilatkoztatja, hogy az emberiség Istentől kapta az életet (v. ApCsel 17:25, 28; Kol 1:16-17). Ennek az alapvető ténynek a *írás*vetkezéskor a halhatatlanság nem az ember vele szétválasztott tulajdonsága, hanem Isten ajándéka.

Amikor Isten megteremtette

adámot és *írás*, szabad akaratot adott nekik - a *írás* és *írás*. Engedelmeskedhettek vagy megtagadhatták az engedelmeskést; megmaradnak Isten ereje által állandó engedelmeskéstől *írás*. Tehát az ajándékba kapott halhatatlanságuk feltételes volt.

Isten

gondosan Ács vilÁigosan meghatÁrozta, hogyan veszthetik el ezt az ajÁndÁkot - ha esznek áÉza jÁ Ács gonosz tudÁjsÁnak fÁjjÁrÁt". Isten figyelmeztette őket, hogy amikor áÉzejÁndel arrÁt, bizony, meghalsz" (1MÁz 2:17).[2]

A

halÁjl a bűn zsoldja. SÁjtÁjn cÁfolva Isten figyelmeztetÁsÁt - hogy az engedetlensÁg halÁjlhoz vezet - azt ÁllÁ-totta: áÉzBizony, nem haltok meg" (1MÁz 3:4). De ÁdÁim Ács Á%ova, miutÁjn ÁjthÁjgta Isten parancsÁt, megtapasztalta, hogy a bűn zsoldja valÁban halÁjl (RÁm 6:23). BűnÁk vonta maga utÁjn ezt az Á-tÁletet: áÉzVisszatÁorsz a fÁjldbe, mert abbÁt vÁtettÁt; mert por vagy te, Ács ismÁt porrÁj leszesz" (1MÁz 3:19). Ezek a szavak nem az Álet folyamatosÁjgÁt jelzik, hanem a megszűnÁsÁt.

Ennek az Á-tÁletnek a

kimondÁisa utÁjn Isten elzÁrta a bűnÁt pÁrt az Álet fÁjjÁtÁt, hogy ne ehessen arrÁt, nehogy áÉzÁrÁkkÁ Áljen" (1MÁz 3:22). Isten cselekedete nyilvánvalÁvÁj tette, hogy az engedelmessÁg feltÁtelÁvel Á-gÁrt halhatatlansÁjg elveszett a bűn miatt. Most halandÁkkÁj lettek, kitÁve a halÁjlnak. Á%os mivel ÁdÁim nem ÁrÁkÁ-thette tovÁbb azt, amije máj neki sem volt, áÉza halÁjl minden emberre elhatott, mivelhogy mindenk vÁtkeztek" (RÁm 5:12).

Csak Isten

irgalma mentette meg ÁdÁimot Ács Á%vÁjt az azonnali halÁjltÁt. Isten Fia felajÁnlotta ÁletÁt, hogy űk mág egy lehetősÁget kaphassanak - egy májodik esÁlyt. ű volt áÉzaz Isten BÁrÁnya, aki megÁletett e vilÁjg alapÁ-tÁisa Áta" (Jel 13:8).

Az emberisÁg

remÁnyysÁge. BÁj az emberek halandÁnak szÁletnek, a Biblia arra bÁjtorÁ-t, hogy keressÁk a halhatatlansÁjgot (IÁsd pl. RÁm 2:7). JÁzus Krisztus ennek a halhatatlansÁjgnak a forrÁisa. áÉzAz Isten kegyelmi ajÁndÁka... ÁrÁk Álet a mi Urunk, Krisztus JÁzusban" (RÁm 6:23; vÁj. 1Jn5:11). ű áÉzeltÁrÁjte a halÁjlt, vilÁgossÁgra hozta pedig az Áletet Ács halhatatlansÁjgot" (2Tim 1:10). áÉzMert amikÁppen ÁdÁjmban mindnyÁjjan meghalnak, azonkÁppen a Krisztusban is mindnyÁjjan megelevenÁttetnek." (1Kor 15:22) Krisztus maga mondta, hogy hangjÁra megnyÁlnak a sÁrok, Ács feltÁjmadnak a halottak (Jn 5:28-29).

Ha

Krisztus nem jÁtt volna el, az emberisÁg helyzete remÁnytelen lett volna, Ács mindazok, akik meghaltak, ÁrÁkre elpusztultak volna. De Krisztus Ájldozata folytÁjn senkinek sem kell elpusztulnia. JÁnos ezt mondta: áÉzMert Ágy szerette Isten e vilÁgot, hogy az ű egyszÁlÁtt FiÁt adta, hogy valaki hiszen ű benne, el ne vesszen, hanem ÁrÁk Álete legyen" (Jn 3:16). TehÁt a Krisztusba vetett hit nemcsak a bűn bÁntetÁsÁt tÁrli el, hanem megajÁndÁkozta a hÁ-vöket a felbecsÁlhetetlen halhatatlansÁjggal.

Krisztus áÉzvilÁgossÁjgra

hozta... a halhatatlanságot az evangélium által" (2Tim 1:10). Például arra biztosít bennünket, hogy a Szentlélek által megadott teher... az evangéliummal szemben a Krisztus Jézusban való hit által" (2Tim 3:15). Akik nem fogadják el az evangéliumot, nem kapnak halhatatlanságot.

Részletesen

a halhatatlanságban. Amikor lejár az a pillanat, amikor az evangéliummal szembe fordulóknak megkapják a halhatatlanság ajándékát: azaz a megújulást, titkot mondok nektek. Mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltunk, nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, és mi elváltunk. Mert számszerűen, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot állítsanak magára, és e halandó test halhatatlanságot állítsanak magára. Amikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba állítják, és e halandó halhatatlanságba állítják, akkor beteljesül az ígéret, amely meg van adva: Elneveltek a halál diadalra" (1Kor 15: 51-54).

Ebből nagyon világosan

kitűnik, hogy Isten nem a halál pillanatában ad az embereknek a halál-vőnek, hanem a feltámadáskor, amikor "az utolsó trombita" szól. Akkor "ez a halandó halhatatlanságba állítják". Noha Jézus világossá teszi, hogy megkapjuk az embereknek az ajándékát, amikor elfogadjuk Jézus Krisztust személyes Megváltásunknak (1Jn 5:11-13), de ez az ajándék ténylegesen akkor valósul meg, amikor Krisztus visszajár. Csak akkor fogunk halandóbbá halhatatlanná, romlandóbbá romolhatatlanná változni.

Á

A halál természet

Ha halál

az a letétele megszűnése, mit mond a Biblia, milyen állapotba kerül az ember, ha meghal? Miért fontos, hogy a keresztyének megértsék ezt a bibliai tanítást?

A halál alvási. A halál nem teljes megsemmisítés,

hanem csak átmeneti állapottal, máig az ember a feltámadásra vár. A Biblia ismételt alvási néven nevezi ezt a közbeeső állapotot.

Az

Ótestamentum azt mondja Dávidról, Salamonról, valamint Izrael és Jéda társai királyainak haláljáról, hogy "ézelaludtak atyjikkal" (1Kir 2:10; 11:43; 14:20, 31; 15:8; 2Kr 21:1; 26:23 stb.). Jézus alvási néven nevezte a halált (Jézus 14:10-12), mint Dávid (Zsolt 13:4), Jeremiás (Jer 51:39, 57) és Dániel is (Dán 12:2).

Az Ótestamentum ugyanezt

a hasonlatot használja. Jairus halott leánya állapotának minősítéseként Krisztus

azt mondta, ő alszik (Mt 9:24; Mk 5:39). Hasonlóképpen nyilatkozott a meghalt Lázár is (Jn 11:11-14). Mt azt írta, hogy "Ézsok elhunyt szentnek teste feltámadt" (Mt 27:52) Krisztus feltámadása után, "és amikor Lukács beszámolt István mártír-rhalásáról, azt írta, hogy István "Ézelaluvák" (ApCsel 7:60). Mind Pál, mind Péter a halált alvának nevezte (1Kor 15:51-52; 1Thesz 4:13-17; 2Pt 3:4).

A halál alvának bibliai értelmezése teljesen illik a halál természetére, ahogy a következők is: 1. Akik alszanak, "tudatlanok. ÉzA halottak semmit nem tudnak." (Préd 9:7) 2. Alváskor szünetel a tudatos gondolkodás. "ÉzKimegyen a lelke... aznapon elvesznek az ő tervei." (Zsolt 146:4) 3. Az alvásvet a mindennapi tevékenységnek. "ÉzSemmi cselekedet, okoskodás, tudomány és bölcsesség nincs a Seolban, ahová menendő vagy." (Préd 9:12) 4. Az alvás elválaszt bennünket az "Ébren levőktől és tevékenységeiktől. "ÉzTárból semmi részesülés nincs semmi dologban, amely a nap alatt történik." (8. vers) 5. A normális alvás az "Érzelmeket kizárja" -ti. "ÉzMind szeretetük, mind gyűlöletük, mind gerjedésük immár elveszett." (8. vers) 6. Az alvók nem dicsőrik Istent. "ÉzNem a meghaltak dicsőrik az Urat." (Zsolt 115:17) 7. Az alvás feltételezi az "Ébredést. "ÉzEljő az Éra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az Ő szavát, és kijönek." (Jn 5:28-29)[3]

Az ember visszatér a porba. Ahhoz, hogy megörtsük, mi történik az emberrel, amikor meghal, ismernünk kell az ember alkotásait is. A Biblia szerves egységnek értelmezi az embert (lásd e könyv 7. fejezetét). A "Élek szünet" olykor az "Ész embert jelenti, máskor pedig az "Érzelmeket. Ezzel azonban nem azt tanja, hogy az ember "Ét "Én" részből áll. Mert a test és a "Élek csak egy "Étt "Étezik; oszthatatlan egységet alkot.

Az ember teremtésekor a föld porának (elemeinek) és az "Élet leheletének az egyes-tárból jött "Étre az "Élő "Ény vagy "Élek. "Éd"im nem kapott lelket "Én" "Ény" "Ént; ő volt "Élő "Élek "É (1Máz 2:7; lásd e könyv 7. fejezetét is). A halálkor ennek fordítottja történik: a föld pora az "Élet lehelete nélkül "Éntudat nélkül "Éli embert vagy halott lelket jelent (Zsolt 146:4). A testet alkotó elemek visszatérnek a földbe, amelyből jöttek (1Máz 3:19). A "Éleknek nincs a testtől független tudatos "Éte; egy bibliai szöveg sem jelzi, hogy a halálban a "Élek tudatos "Ény" "Ént tovább "Él. Valóban, "ÉzAmely "Élek "Étezik, annak kell meghalnia" (Ez 18:20).

A halottak tartózkodási helye. Az "É"testamentum "Éber" seol-nak, az "Éjtestamentum pedig "Ér" "Él had" -nek nevezi azt a helyet, ahova az emberek a halálukkor jutnak. A Szent"Éisban a seol a leggyakrabban a "Ért jelenti.[4] A had"Ése jelentése a seol-hoz hasonló.[5]

Minden halott erre a helyre jut (Zsolt 89:49), igazak és gonoszok egyaránt. Jákob ezt

mondta: "Ézsaiás rva megyek fiamhoz a Sírba [seol-ba]" (1Máz 37:35). Amikor a föld megnyitotta "Ézsaiás szíjait", hogy elnyelje a gonosz királyt és társait, "Ézsaiás szíjainak alá a pokolba [seol-ba]" (4Máz 16:30).

A seol magába zárja az

egész embert, amikor az meghal. Amikor Krisztus meghalt, szállt a Sírba (a hadás-be), de a feltámadáskor lelke elhagyta a Sírt (a hadást, ApCsel 2:27, 31 vagy seolt, Zsolt 16:10). Amikor David megkérte az Istennek, bizonyított tett arról, hogy kimentette lelkét "Ézsaiás rva [seol-ba] szíjainak alá" (Zsolt 30:4).

A Sír nem

az "intudatuknál levő emberek helye." [6] Minthogy a halál tulajdonképpen alvás, a halottak "intudatlan állapotban vannak a Sírban a feltámadásig, amikor a Sír (hadás) kiadja halottait (Jel 20:13).

A Lélek visszatér

Istenhez. Bár

a test visszatér a porba., a Lélek Istenhez tér vissza. Salamon azt mondta, hogy a halálban "Ézsaiás por földé lenne, mint azelőtt volt; a Lélek pedig megtérne Istenhez, aki adta volt azt" (Préd 12:9). (Az "j katolikus fordításban a 7. vers "gy szíj: "Ézsaiás por visszatér a földbe, ahonnan jött, az "letető lehet meg az Istenhez, aki adta". Ez áll az igazak és a gonoszok esetében egyaránt.

Sokak

elgondolása szerint ez a szöveg azt bizonyítja, hogy az ember lényegi része továbbra is a halál után. De a Bibliában sem a hűber, sem a "g" [ruach], illetve (pneuma) kifejezés nem jelent a testől független tudatos létre képes, "telmes" nyit. Ezek a szavak inkább a "lehetre" utalnak - az egy "léthez" n "k" "zhetetlen" "letszik" ra, az "let alapelemre, amely megeleveníti az állatot és az embert (lásd e "nyv 7. fejezet).

Salamon rta: "Az emberek

fiainak sorsa és az állatok sorsa egy és ugyanaz a sors. Amint ezek meghalnak, meghalnak azok is. Mindben egyforma az "letető lehet (ruach), és nincs az embernek "bbje, mint az állatnak... Mindkettő ugyanarra a helyre jut. Mindkettő porbá lett, és minden visszatér a porba. "s ki tudja, vajon az ember fiainak "letető lehetete [ruach] "felé szíll-e, és vajon az állatok "letető lehetete [ruach] lefelé, a földbe szíll-e?" (Préd 3:19-21 - "j kat. ford.). Tehát Salamon szerint a halálban nincs "k" "nbs" g az ember és az állat lelke "ztt.

Salamon

kijelentése - hogy a Lélek (ruach) visszatér Istenhez, aki adta - jelzi, hogy az, ami visszatér Istenhez, egyszerűen az "let alapeleme, amelyet Ő adott. Semmi utalás nincs arra, hogy a Lélek vagy lehet a testől független tudatos lény. Ez a ruach egyenlő az "let lehetével", amelyet Isten lehelt az első

megvisszataljanak bűnünkben?

Ezekre az Örvökre Öp-tve

Sőt az angyalai (Jel 12:4, 9) kapcsolatba lépnek emberekkel, hogy elfogadjassék velük csalájsaikat. Spiritizista szeszszokon eszközzeik által megszemes-tenek elhunyt rokonokat és barátokat, sznlelt vigaszt és bizonyosságot hozva az ölknek. Idönköt megjvendönek bekvetkezendö eseményeket, és beteljesedök hitelt ad a szavaiknak, s-gy az általuk hirdett veszölyes eretneksögek a hitelessög lészatit keltik, még ha ellent is mondanak a Bibliának és Isten tnynek. Sőt, miután elmozdotta a gonosz ellen ödö korlátokat, akadály nélkül fordthatja el az embereket Istentől, a biztos pusztulás öjára terelve öket.

2.

“viss a spiritizmustól. Nem szöksöges, hogy a spiritizmus bñrkit is megtöveszen. A Biblia világon felfedi, hogy ill-tájsai csalájsok. Amint lñttuk, a Biblia elmondja, hogy a halottak nem tudnak semmit; hogy antudatlanul fekszenek a s-rban.

A Biblia nyomatökosan

megtiltja a halottakkal vagy a szellemvilággal való kapcsolat minden k-sötletöt. Azok, akik azt ill-tják, hogy kapcsolatuk van a halottakkal, mint ahogy azt a spiritizista médiumok mondják ma, valójában a özhaltidözökkel" örintkeznek, akik ördögök lelkek" (3Mz19:31; v. 5Mz 18:10-11). Az ö ezt a tevökenysöget utálatosságnak nevezi, és azoknak, akik ezt gyakorolták, halállal kellett lakolniuk (3Mz 19:31; 20:27; v. 5Mz 18:10-11).

ö-sai is jö

jellemezte a spiritizmus balgaságit: öHa ezt mondják tinöktek: Tudakozzatok a halottidözöktől és a jövendömondöktól, akik sipognak és suttognak, hñt nem Istentől tudakozdik a nöp? Az ölköt a halottaktól kell tudakozdni? A tan-tásra és a bizonyosságtelre hallgassatok! Ha nem ekköt szölnak azok, akiknek nincs hajnaluk" (ösa 8:19-20). Csak a Biblia tan-tájsai ödik meg a keresztönyt e kölnben ellenállhatatlan csalájsok ellen.

3. A spiritizmus megnyilvñsulájsai. A Biblia egy sor spiritizista

tevökenysögröl tesz eml-töt - kezdve a füra jövendömondöit, a ninivei és babiloni varázslökt, csillagjösökt és öbüjösökt az izraeli varázslökig és médiumokig -, és mindet el-töli. Pölda erre az endori halottidözö által tartott szesz, a Saul ösre ögzett szellemidöz, amivel ezt a fejezetet kezdök.

A

Szent-r is ezt mondja: öMegkredö Saul az Urat, de az ö nem felelt nöki sem ölomlñtás, sem az Urim, sem a prötök által" (1S 28:6). Istennek teht semmi köze nem volt ahhoz, ami Endorban törtöt. Sault becsapta egy dömon, aki megszemes-tette a halott Sñmuelt. A király nem az igazi Sñmuelt lñtta. A halottidözö egy öds ember alakját lñtta, má-g Saul csak ömegismerte" vagy

Csak azok menekülhetnek meg, akiket Isten hatalma megtart, mivel megerősítették értelmüket a Szent-rájs igazságával, és csak azt fogadták el egyedüli tekintélyként. Mindenki májs, aki nem részesül ebben a védelemben, áldozatul esik annak a csalájsnak.

Az első és második halál. A

második halál a meg nem tört bűnségek végső büntetése, akiknek a neve nincs beírva az élet könyvébe, ami az ezer esztendő végén kerül be (lásd a 26. fejezetet). Ebből a halálból nincs feltámadás. Sőt, a gonoszok elpusztításával együtt a bűn is megsemmisül, és halál sem lesz többé (1Kor 15:26; Jel 20:14; 21: 8). Krisztus megígérte, hogy "északi győz, annak nem árt a második halál" (Jel 2:11).

A második

halál szent-rájsi meghatározása alapján hihetjük, hogy az első halál az, ami "dajm bűne" következtében mindenkit elár - kivéve azokat, akik elragadtatnak. Az első halál "éza bűn elkorcsos-tá" hatásaként természetesen sítja az emberiséget." [9]

Á

A feltámadás

A

feltámadás "éza" élet és személység teljességének helyreállítása a halál után". [10] Mivel az emberiség a halálnak, feltámadásra van szükség, hogy a sár után újra állhessen. Az " - és Ás Testamentumon Át Isten hárnékei kifejezték, hogy hisznek a feltámadásban (Já^{3b} 14:13-15; 19:25-29; Zsolt 49:16; 73:24; Ása 26:19; 1Kor 15).

A feltámadás bizonyossága

reményt ad arra, hogy "a jelenlegi világon, amelyben mindenkinek halál a sorsa, boldogabb javó vár ráink.

Krisztus

feltámadása. A

halott igazak halhatatlan életre való feltámadása szoros kapcsolatban van Krisztus feltámadásával, mivel a feltámadt Krisztus az, aki végül feltámasztja a halottakat (Jn 5:28-29).

1. Fontossága. Mi történt volna, ha Krisztus nem

támadt volna fel? Pál állsszefoglalja a következményeket: a) Nem volna értelme az evangélium hirdetésének: "éza... a Krisztus fel nem támadott, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk" (1Kor 15:14). b) Nem volna bocsájnát a bűnsékre: "éza... Krisztus fel

nem tért meg... [akkor] még bűneitekben vagytok" (17. vers). c) Nem lenne Őrtelme Jézusban hinni: "Ha... Krisztus fel nem tért meg, hiába vala az a ti hitetek" (17. vers). d) Nem lenne egyetemes feltételezés: "Ha az Őrt Krisztusra hirdettetik, hogy a halottak közül feltételezett, mimódon mondják némelyek tiktet, hogy nincsen halottak feltételezése?" (12. vers). e) Nem reménykedhetünk a sáron teli Őletben: "Ha... Krisztus fel nem tért meg... akik a Krisztusban elaludtak, azok is elvesztek" (17-18. vers).[11]

2.

Testileg valószínűleg feltételezés. Az a Krisztus, aki előjött a sárból, ugyanaz a Jézus volt, aki itt a földön testben Őlt. Most megdicsőült teste volt, de az is valószínűleg test volt. Olyan valószínűleg volt, hogy senki sem vett Őszre semmi különbséget (Lk 24: 13-27; Jn 20:14-18).

Jézus tiltakozott az

ellen, hogy valamilyen lélek vagy szellem volna. Ezt mondta tanítványainak: "Léssetek meg az Őn kezeimet Ős lábaimat... tapogassatok meg engem, Ős léssatok; mert a léleknek nincs hős csontja, amint látjátok, hogy nekem van!" (Lk 24:39). Testi feltételezése valószínűleg bizonyításra evett is előttük (43. vers).

3.

Hatása.

Feltételezés erővel tette be Krisztus tanítványait. A gyenge Ős rómait emberek csoportját bitor apostolokká formálta, akik Urukort birtokosok megtenni (Fil 3:10-11; ApCsel 4:33). Ennek eredményeként vállalt misszió munkájukat megrázta a római birodalmat, Ős felforgatta a világot (ApCsel 17:6).

ÉszKrisztus feltételezésének

bizonyossága adott Őt Ős erőt az evangélium hirdetésének (v. Fil 3:10-11). Péter Őgy beszélt Ő Jézus Krisztusnak a haláláról valószínűleg, mint ami Ő Ő reményesget Ő breszt a hős-vőkben (1Pt 1:3). Az apostolok az Ő feltételezésének bizonyításra rendelt embereknek tekintettük magukat (ApCsel 1:22), Ős a Krisztus feltételezéséről szóló tanításukat az Ő "testamentum messiási próféciájára alapozták (ApCsel 2:31). "Az Ő Jézus feltételezésének szemely szerinti tanítását tudtuk nagy erővel' bizonyosságot tenni (ApCsel 4: 33). Az apostolok felkeltettük a zsidó vezetők ellenállását, amikor hirdettük Ő Jézusban a haláláról valószínűleg (2. vers). Péter, amikor a Szanhedrin elé időztük, megmondta, hogy "a halottak reményesge miatt' van vőd alatt (ApCsel 23:6; v. Fil 24:21). A rómaiaknak Péter azt Őrta, hogy Jézus Krisztus Ő megbizonyított hatalmasan Isten Fiának... a haláláról valószínűleg feltételezése által' (Róm 1:4). A keresztény a keresztéggel tesz bizonyosságot - megrázta az apostol - a Krisztus feltételezésében valószínűleg hitéről (Róm 6:4-5)."[12]

A

köt feltételezés. Krisztus

azt tanította, hogy köt egyetemes feltételezés lesz: "Ézaz Őlet feltételezése" az igazság, Ős éza körhözött feltételezése" a gonoszok (Jn 5:28-29; ApCsel 24:15).

1. Feltámadás az

Életre. Azok,

akik az első feltámadáskor támadnak fel, boldogok és szentek (Jel 20:6). Ők nem fognak az ezer esztendő végén a tűznek tavában meghalni (14. vers). Az Életre és halhatatlanságra tártámadás (Jn 5:29; 1Kor 15:52-53) a második adventkor valósul meg (1Kor 15:22-23; 1Thessz 4:15-18). Azok, akik ebben részesülnek, tártámadás nem halhatnak meg (Lk 20:36), hanem tártámadásukra egytől lesznek Krisztussal.

Milyen

lesz a feltámadt test? Krisztushoz hasonlóan a feltámadt szenteknek valóságos testük lesz. És ahogy Krisztus megdicsőült látnyát támadt fel, ez tártámadásuk majd az igazakkal is. Pál azt mondta, hogy Krisztus ázélváltoztatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez" (Fil 3:21). A meg nem dicsőült testet "örzörzöki testnek", a megdicsőült testet "léleki testnek" nevezi. Az előbbi halandó és romlandó, az utóbbi halhatatlan és romolhatatlan. A halandóbbá változás egy pillanat alatt tártámadásuk a feltámadáskor (lásd 1Kor 15:42-54).

2. Feltámadás a

kárhozatra. A

gonoszok a második egyetemes feltámadáskor támadnak fel, ami az ezer esztendő végén lesz (lásd e káinyv 26. fejezetét). Ezt a vég-támadás kárhozat kárveti (Jn 5:29). Ekkor támadnak fel azok, akiknek a neve nincs az élet káinyvben, és ázvetetnek a tűznek tavában". Ez a második halál" (Jel 20:15, 14).

Elkerülhetők

volna ezt a tragikus vég. A Szent-rés félreörthetetlenül elmondja a menekülők Isten általi ká-nálit: "örzörzöketek meg, és forduljatok el minden vétkektől, hogy romlásotokra ne legyen gonoszságotok. Vessétek el magatokat minden vétkeket, amelyekkel vétkeztek, és szerezzetek magatoknak új szövet és új lelket! Miért halnátok meg?... Mert nem győnyörködés a meghalás halálában, ezt mondja az Őr Isten. Törjétek meg azört, és örjétek!" (Ez 18:30-32).

Krisztus azt géri, hogy

ázaki gyöz, annak nem árt a második halál" (Jel 2:11). Azoknak, akik elfogadják Jézust és az általa ká-nálit ádváltás, le-rhatatlan tártámadásban lesz részesülők, amikor visszajátn. Uruk és Megváltásuk társaságában sohasem mállás boldogságban fogják tártámadni az tártámadásvalásgot.

Á

Lábjegyzet

Á

1.

Â

â€žImmortality", SDA Encyclopedia, jav. kiad., 621. oldal.

2.

Â

A szájzadok folyamán szájmos vallás - evangélikus, református, anglikán, baptista, kongregacionista, presbiterianus, metodista stb.) - kivételül keresztny egyéniségi magyarizáltak a feltételes halhatatlanság bibliai tanítását. A legkivételülbbak közül voltak a következők: a XVI. században - dr. Martin Luther, William Tyndale, John Frith, George Wishart; a XVII. században - Robert Overton, Samuel Richardson, John Milton, George Wither, John Jackson, John Canne, John Tillotson Őrsek, dr. Isaac Barrow; a XVIII. században - dr. William Coward, Henry Layton, Joseph N. Scott orvos, dr. Joseph Priestly, Peter Pecard, Francis Blackburn esperes, William Warburton pásztor, Samuel Bourn, dr. William Whiston, dr. John Tot-tie, Henry Dodwell professzor; a XIX. században - Timothy Kendrick pásztor, dr. William Thomson, dr. Edward White, dr. John Thomas, H. H. Dobney, Richard Whately Őrsek, Henry Alford dŐkán, James Pan-ton Ham, Charles F. Hudson, dr. Robert W. Dale, Frederick W. Farrar dŐkán, Herman Olshausen, Canon Henry Constable, William Gladstone, Joseph Parker, John J. S. Perowne pásztor, Sir George G. Stokes, dr. W. A. Brown, dr. J. Agar Beet. dr. R. F. Weymouth. dr. Lyman Abbott, dr. Edward Beecher, dr. Emmanuel Petavel-Olliff, dr. Franz Delitzsch, Charles J. Ellicot pásztor, dr. George Dana Boardman, J. H. Pettingell; a XX. században Canon William, H. M. Hay Aitken, Eric Lewis, dr. William Temple, dr. Gerardus van der Leeuw, dr. Aubrey R. Vine, dr. Martin J. Heinecken, David R. Davis, dr. Basil F. C. Atkinson, dr. Emil Brunner, dr. Reinhold Niebuhr, dr. T. A. Kantonen, dr. D. R. G. Owen. Lásd Question on Doctrine, 571-609. oldal; Froom, The Conditionalist Faith of Our Fathers (Washington, D. C.; Review and

Herald, 1965, 1966), 1. Ács 2. káttet

3.

Á

Lásd "Death", SDA Bible Dictionary, jav. kiad.,
277-278. oldal

4.

Á

R. L. Harris, "The Meaning of the Word Sheol as Shown by
Parallels in Poetic Text," Journal of the Evangelical Theological Society;
1961. december, 129-135. oldal; lásd még SDA Bible Commentary,
jav. kiad., 3/999. oldal

5.

Á

Lásd még például SDA Bible Commentary, jav. kiad.,
3/387. oldal

6.

Á

Egyetlen kivétel, amikor a seol jelképesen (lásd Ez 32:21) vagy a hadsereg egy példázatban szerepel (Lk 16:23). A seol több mint hatvanszor fordul elő az Ótestamentumban, de sehol sem utal a halál utáni büntetés helyére. Ez az elképzelés inkább kapcsolódott a gyehennához (Mk 9:43-48), és nem a hadsereghoz. Csak egy kivétel van (Lk 16:23). Lásd még SDA Bible Commentary, jav. kiad., 3/999. oldal

7.

Á

A következő szakaszokat problematikusnak gondolták a halál természetéről szóló bibliai tanítás szempontjából. De az alaposabb vizsgálata azt mutatja, hogy teljes összhangban vannak a Szentírás ténylegesével.

a) Rájhel halájlá. Rájhel halájláir³ a Szent-rájis azt mondja, hogy "Ézleke kim³one" (1M³z 35:18). Ez a kifejezés egyszerűen azt jelzi, hogy utols³ tudatos pillanataiban és utols³ l³legzet³vel fiának nevet adott. M³is ford³-t³sok Á-gy adj³ik vissza: "ÉAmikor m³ir-m³ir elsz³ilt belöle a l³lek, mert haldoklott..." (Á³ prot. ford.); "ÉAmikor ³lete megszűnőben volt - meg kellett ugyanis halnia..." (Á³ kat. ford.)

b) Ill³ és a halott fi³. Amikor Ill³ im³dkozott, hogy a sareptai ³zvegy fiának lelke t³jen vissza, Isten a fi³ fel³led³és³vel v³laszolt az im³ij³ra (1Kir 17:21-22). Ez volt a test és az ³leterő egyes³l³és³nek eredm³nye. Egym³st³ elk³l³n³-tve egyiknek sem volt ³lete, sem ³ntudata.

c) M³zes megjelen³se a hegyen. M³zes megjelen³se a megdics³l³ hegy³n nem bizony³-t³ok arra, hogy l³teznek ³ntudattal b³-r³ lelkek, vagy hogy az ³sszes igaz halott a mennyben van. R³viddel a megdics³l³ hegyi esem³ny előtt J³zus megmondta tan³-tv³nyainak, hogy k³z³l³k egyesek nem halnak meg addig, m³-g meg nem l³t³ik az ember Fi³t elj³nni orsz³g³ban. P³ternek, Jakabnak és J³nosnak beteljesedett ez az Á-g³ret (Mt 16:28; 17:3).

Krisztus a hegyen "Émakettben" megmutatta Isten dicső orsz³g³it. Krisztus, a dicsős³g Kir³lya, ott volt M³zessel és Ill³ssel. Ők k³pviselt³ok a mennyek orsz³g³ának k³tf³le polg³ir³it. M³zes a halott igazakat k³pviselte, akik a m³sodik adventkor felt³madnak a s³-rb³, Ill³ pedig az ³lő igazakat, akik elragadtatnak a Mennybe, an³lk³l, hogy meghaltak volna (2Kir 2:11).

J³d³is bizony³-t³a, hogy M³zes k³l³n felt³mad³isban r³szes³l³. M³zes felt³mad³isa és eltemet³se ut³in (5M³z 34:5-6) vita t³madt Mih³ly és az ³rd³g k³z³tt M³zes test³öt (J³d 9). M³zesnek a hegyen val³ megjelen³sből k³vetkeztethető, hogy az ³rd³g elvesztette a csat³it, és M³zes felt³madt s³-r³b³. Ő volt az első, akiről Krisztus felt³maszt³ hatalm³nak bizony³-t³ak³nt n³v szerint tudunk. Ez az esem³ny nem szolg³l bizony³-t³okul a l³lek halhatatlans³g³nak tana mellett. Ink³bb a test felt³mad³is³nak tan³it t³masztja al³.

d) A gazdag és L³z³ir p³ld³zata. Annak a t³rt³netnek a felhasznál³is³val, amelyet Krisztus a gazdag emberről és L³z³ir³ mondott, azt tan³-t³ik, hogy a halottak ³ntudatos Állapotban vannak (Lk 16:19-31). Sajnos azok, akik ezt Á-gy magyarázz³ik, nem veszik tudomásul, hogy ez p³ld³zát, aminek nem lehet minden r³szlet³ sz³ szerint venni. A p³ld³zátban a halottak test³l³ r³szeivel - mint szem³l³kel, nyelv³l³kel és ujjakkal - egy³tt kap³ik meg jutalmukat, illetve b³ntet³és³ket; az igazak Á•brah³im kebel³on lesznek, és a menny és a pokol hall³t³vols³g³on bel³l van egym³st³; mindk³öt oszt³ly hal³lakor kapja meg jutalm³it, illetve b³ntet³és³öt - ellent³ben Krisztus tan³-t³is³val, amely szerint ez a m³sodik adventkor t³rt³netik meg (Mt 25:311; Jel 22:12).

De ez a tanítás netán példátlan - Krisztus kedvelt tanítási módszere. Minden példátlan cselekedete bizonyos lecke megtanítása, és amit Jézus itt meg akart tanítani, annak nem volt semmi kárja a halottak állapothoz. Ennek a példátlanatnak az a tanulsága, hogy fontos az Isten Igéje szerint való élet. Jézus megmutatta, hogy a gazdag ember belefeledkezett az anyagi dolgokba, és nem törődött az énséget szenvedőkkel. Árnyék sorsunk a jelen életben dől el, és nincs második próbaidő. A Szentírás a megtéréshez és a megújulás vezető kalauz, és ha nem figyelünk Isten Igéjének intésére, nincs más, ami öríthet minket. Krisztus ezekkel a szavakkal fejezte be a példátlanat: "Ha másra és a próbatételre nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak közül feltámad" (Lk 16:31).

Krisztus csupán felhasználta egyes fogalmakat egy jés ismert zsidó tanításból, amelyben a halottak társalognak egymással. (Az Ábrahám kebele és a hadás nagyon hasonló fogalom volt a zsidó hagyományban. Lásd "Discourse to the Greeks Concerning Hades", Josephus' Complete Works, William Whiston fordításában [Grand Rapids; Kregel, 1960], 637. oldal). Talánunk a Bibliában olyan példátlanat, amelyben a fák beszélgetnek (Bár 9:7-15; v. 2Kir 14:9). Senki sem próbálta ezzel a példátlanat bizonyítani, hogy a fák tudnak beszélni. Tehát ne értelmezzük Krisztus példátlanatát úgy, hogy ellentmondjon annak a sokszorosan bizonyított szentírás igazságnak és Krisztus személyes tanításának, amely szerint a halál alvás.

e) Krisztus gőre a latornak. Krisztus a kereszten ezt gőre a latornak: "Bizony mondom néked: ma velem leszel a Paradicsomban" (Lk 23:43). A Paradicsom nyilvánvalóan azonos a mennyei (2Kor 12:4; Jel 2:7). Ahogy a fordításban megjelenő szöveg mondja, Krisztus a Mennyebe megy azon a pontokon, hogy Istennél legyen, és ezek szerint a lator is. De a feltámadás hajnalán Krisztus maga mondta a lába elborulás máriának: "Ne illess engem; mert nem mentem meg fel az Atyámhoz; hanem menj az Atyámfiához, és mondd nekik: Felmegyek az Atyámhoz és a ti Atyáitokhoz, és az Atyámhoz és a ti Istentekhez" (Jn 20:17). Az angyal szavai jelzik, hogy Krisztus a hőt vőgőn a sárban volt. "Jertek, lássátok a helyet, ahol feküdt vala az Ásr" (Mt 28:6).

Ellentmondott-e Krisztus tanításának? Egyáltalán nem. E szöveg értelmezését megoldják az írásjelek. A Biblia korábbi kőzírataiban nem voltak vesszők, kettőspontok vagy a szavak közötti szövegjel. Az írásjelek beiktatása és a szavak közötti elválasztása alaposan megváltoztathatja a szöveg értelmét. A Biblia fordításai a legjobb megálások szerint helyezték el az írásjeleket, de munkájuk nem ihletett.

Ha a fordítások, akik általában nagyszerű munkát végeztek, Lukács 23:43-ban a vesszőt nem a "ma" szöveg elő, hanem utána tették volna, ez a szöveg nem mondana ellent a halálról szóló bibliai tanításnak. Krisztus szavai helyesen értelmezve ezt jelentik: "Bizony mondom néked ma (ezen a napon, amikor bűnözőként meghalok), velem leszel a paradicsomban." Jézus a bibliai tanítással összhangban biztosította a latort, hogy vele lesz a Paradicsomban, amely gőret az igazak feltámadása után, Krisztus második adventjekor fog beteljesedni.

f) Elkívánjuk, hogy Krisztussal lenni. "Nekem az élet Krisztus, a meghalás nyereség" - mondta Pál. "Mert szorongattatom e kettő között, kívánom, hogy meghaljak, és Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb" (Fil 1:21, 23). Vajon Pál azt gondolta, hogy a mennybe jut azonnal, amikor meghal?

Pál sokat írt a Krisztussal való együttéről. Egyik levélben írt azokról, akik elaludtak Jézus által. A második adventkor - mondta - feltámadnak a halott igazak, és az élő igazakkal együtt elragadtatnak "az égi érebe; és ekkor mindenkor az ősszel leszünk" (1Thessz 4:14, 17).

Ezzel a hitvallással látjuk, hogy a filippibeliekhez írt levelében nem ad részletes magyarázatot arról, mi történik, amikor valaki meghal. Csak kifejezést ad annak, hogy valaki elhagyja ezt a jelenlegi nyugtalan állapotot, és Krisztussal lenni, de semmit nem mond a halál és feltámadás közötti időről. Reményes, hogy az ügrettől pontosan, amely szerint az örökösökkel való sorsukon írt együtt lesz Jézussal. A halottaknak nem hosszú az az idő, ami eltelik attól kezdve, hogy a halál lezárta a szemüket, addig, amíg a feltámadáskor újra kinyitják. Mivel a halál után tudatlan alvó, ezért a halottak nem érzékelik az idő múlását, nekik úgy tűnik, hogy a feltámadás hajnala a haláluk utáni pillanatban jelen el. A hívők a halál nyereség; nincs több kárt, mert megpróbáltatás és bánat. A feltámadás pedig a dicső halhatatlanság ajándéka.

8.

Á

White: A nagy kézdelem, 496. oldal.

9.

Â

â€žDeath", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 278. oldal; vÃ¶l. Questions on Doctrine, 524. oldal.

10.

Â

â€žResurrection", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 935. oldal.

11.

Â

Questions on Doctrine, 67-68. oldal.

12.

Â

â€žResurrection", SDA Bible Dictionary, jav. kiad.,
936. oldal.